

[Svend Erik Hovmand]

et. Det var den ene væsentlige begrundelse. Altså en videreførelse.

For det andet indebærer aftalen det for befolkningen særdeles positive, at kommune- og amtsskatterne i gennemsnit kan holdes i ro. Som følge af det nye udligningssystem vil der være behov for en vis mindre stigning enkelte steder i landet, men til gengæld vil udligningen og det nu fastsatte personfradrag på 19.900 kr. betyde en lettelse i budgetlægningen for de allerfleste kommuner, sådan at man mange steder vil opleve et direkte fald i den kommunale beskatning. Aftalen er altså en understregning af den henstilling, som indenrigsministeren og repræsentanterne for de kommunale organisationer enedes om allerede den 7. marts i år, henstillingen om, at det kommunale skattetryk i gennemsnit for amter og kommuner ikke må stige næste år.

For det tredje indebærer aftalen en skattelettelse for nogle af de ringest stillede i vort samfund, nemlig pensionisterne, hvilket vi fra venstres side er særdeles tilfredse med. Derudover vil der blive tale om mindre lempelser også for den øvrige del af befolkningen.

Aftalen betyder altså, dels at kommuner og amter, der som bekendt tegner sig for mere end halvdelen af de offentlige budgetter, yder deres bidrag til de offentlige besparelser, dels at den almindelige befolkning undgår en udhuling af indtægterne gennem nye kommunale skattestigninger, og endelig, at vi tilgodeser nogle af de økonomisk svagest stillede i vort samfund, nemlig pensionisterne.

På denne baggrund må man faktisk undre sig over, at landets største parti, socialdemokratiet, stiller sig an med korslagte arme og sure miner og siger: nej, det vil vi slet ikke være med til. Ja, man skulle næsten tro efter det indlæg, som hr. Svend Auken kom med, at også benene var korslagte, totalt uimodtageligt for samarbejde.

Det parti, der – især ved festlige lejligheder – taler om behovet for økonomisk ansvarlighed, om nødvendigheden af at sikre reallønnen, om sociale hensyn til de økonomisk dårligst stillede, det parti, som selv bærer et meget stort medansvar for, at vi overhovedet er kommet i en situation, hvor det er nødvendigt at foretage begrænsninger i de offentlige budgetter, ja, det parti optræder nu i rollen som de forargede, de sure, de negati-

ve, hvor det tværtimod burde glæde sig over, at der nu endelig er en vilje i dette folketing til at reparere på nogle af de skader, der er sket igennem de seneste år, uden at det går ud over reallønnen – og oven i købet på en sådan måde, at der sker en forbedring især for de svagest stillede grupper. Dette så meget mere som den besparelse i kommunernes bloktilskud, der nu vil blive tale om, ret nøje svarer til, hvad den socialdemokratiske regering selv bebudede at den ville gennemføre, umiddelbart før den opgav regeringsmagten for et år siden.

Nej, jeg har faktisk meget svært ved at forstå, hvad det er, der gør, at landets største parti kan være så negativt, og jeg ved, at mange af socialdemokratiets egne borgmestre og kommunalfolk landet over, som for længst har indstillet sig på det, der nu skal ske, er lige så forundrede, hvilket i øvrigt klart er fremgået af de mange rundspørger, der er foretaget i aviserne i sommerens løb. Derfor opfordrer jeg den socialdemokratiske gruppe til endnu en gang at overveje, om de dog ikke nu burde mande sig op til at tage et medansvar for den nødvendige genopretningspolitik.

Jeg skal herefter med disse bemærkninger anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag og afvise de øvrige.

Agerschou (SF):

De sidste ugers politiske cirkusforestillinger har haft dette forslag om beskæring af kommunernes bloktilskud som et alvorligt indslag midt i den absurde underholdning, som diverse partier har præsenteret den undrende befolkning for. Tilsyneladende ender forestillingen nu med, at cirkusdirektøren på et eller andet tidspunkt i dag desværre får held med sit finalenummer, så det kommer frelst igen. Vi andre kan blot håbe på, at han stadig ikke har fået dresseret alle dyrene – eller klovnerne, om man vil – til at gøre, hvad han siger.

Hvis lovforslaget bliver vedtaget, vil kommunernes økonomi med den allerede gennemførte reduktion i 1983 blive forringet med 4,35 mia kr. i 1984 og 5,7 mia kr. i 1985. Det er vist kun indenrigsministeren, der stadig er i stand til at give udtryk for, at det ikke kommer til at betyde noget som helst. Disse besparelser har medført og vil medføre